

TAJEMSTVÍ KŘESŤANOVY SLÁVY

(FP 4,19-23)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 5. prosince 2021

Jedinému Bohu, který nás spasil skrze Ježíše Krista, našeho Pána, buď sláva, velebnost, vláda i moc přede vším časem i nyní i po všechny věky. Amen.

Judův 1:25

Milost vám a pokoj od Boha Otce, milí přátelé, bratři, sestry, Kristovi učedníci. Otvíráme dnes závěrečný oddíl Pavlova listu do Filipis. Listu, který nás provázel, myslím, tím doposud nejtěžším obdobím v životě sboru, i obdobím, které se ukazuje být jedním z nejtěžších i pro současnou společnost. Ale Pán Bůh je svrchovaný a Písmo nás ujišťuje, že to, co se děje dnes ve světě, to není náhoda. Můžeme a musíme rozumět, že to vše Pán Bůh dopouští, aby lidé obrátili svůj zrak doposud tak zaměřený na sebe sama, vzhůru. Zvedněte své oči a pochopte, že jsme nestvořili sami sebe. Nikdo z nás není svým vlastním pánem. Všichni do jednoho jsme byli stvořeni Bohem a také jemu se budeš zodpovídat za svůj život! A tak se uprostřed této těžké zkoušky vynořuje nad obzor Boží milost. Kolik mužů a žen, kolik dětí se v posledních měsících začalo ptát, jak by mohli nalézt Boha? Jak nalézt útěchu a pokoj pro srdce sevřené strachem z přicházejících událostí. Někteří z nás i v tomto shromážděné jsou toho živým důkazem. Chvála Pánu za jeho dobrotu! Tak to, co je důsledkem hříchu, který skrze Adama vešel do světa – a to je každá nemoc, Pán Bůh použil, aby mnohým daroval svou milost k pokání a víře v Krista. To, co ten zlý používá, aby zahubil mnohé, Bůh obrátil pro mnohé v požehnání.

A stejně tak i v této místní církvi. Bůh použil selhání a hřích, který se projevil v církvi k tomu, aby ji posvětil a oslavil se skrze ni. A náš dobrý Pán to udělal také skrze list Filipiským. Pozdvihl naše oči k naději, kterou je jediné Kristus. Barvitě vylíčil před naším duchovním zrakem bohatství své milosti,

kerou nás znovu a znovu zahrnuje v Kristu i v takové, po lidsku řečeno, hrozné situaci. Stejně jako apoštola Pavla v římském vězení, ujistil nás o Kristově vítězství nad důsledky našeho hříchu a o naší jisté spáse právě díky Kristu. Byli jsme povzbuzeni Kristovým příkladem pokorného služebníka, byli jsme povzbuzeni ke službě církvi i hynoucímu světu evangeliem všude, kde nám Pán otevře dveře. Byli jsme také usvědčováni z vlažnosti a svěskosti, z vlažné lásky k Pánu. Byli jsme ujišťováni o pokračujícím díle Ducha svatého v našich srdcích, abychom byli posvěcováni do podoby Kristovy. Byli jsme vedeni k praktické lásce k bratřím a sestrám, a to nejen v místním sboru, ale i tam, kde nás Pán přivedl ke společné službě s dalšími místními církvemi. Jak bohatá je Jeho sláva v Kristu Ježíši! Jak bohatě nám ji dává zakoušet, jak procházíme list Filipským! Ani v samotném závěru listu tomu není jinak: náš Bůh nás ujišťuje o své nepřetržité péči v tomto světě. Z hluboké osobní zkušenosti, z toho, jak poznal svého Spasitele, může nyní Pavel povzbudit všechny další křesťany:

I. BOŽÍ OTCOVSKÁ PÉČE (V. 19)

- *19 Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.*

Všechno nyní spěje v závěru listu ke chvále Boží slávy. Stačí se jen otočit a podívat se na chvíli zpět, jakou milostí Pavla Pán zahrnoval od té doby, co přišel do Říma. A jak bychom i my nechválili Pána za jeho lásku, kterou nás zahrnuje den za dnem ve svém nejmilejším, ve svém Synu Pánu Ježíši. Proto ose nyní připojme spolu s Pavlem k chvále slávy našeho Spasitele! Pán Bůh se stará o svoje děti. O Pavla se stará podle lidských měřítek výjimečným způsobem. Navzdory tomu, že je ve vězení, kde čeká na rozhodnutí soudu, zda bude odsouzen k smrti nebo osvobozen, není poražen. Pán ho dokonce učí být spokojen i v takové situaci (4:12). I když jej mnozí z lidí opustili a jak později Pavel píše ve 2 Tm: při jeho první obhajobě před soudem při něm nikdo nestál, nezůstal osamocen.

- *2Tm 4:17 Pán však při mně stál a dal mi sílu, abych mohl dovršit zvěstování evangelia, a slyšeli je všichni pohané;*

Otázka, která nám nyní vyvstává před očima, je: je to ale tak výjimečné jednání u Boha samotného? Není spíše výraz Božího charakteru? Skutečnosti, jaký Pán Bůh je? Pavla zahrnoval vším, co Pavel potřeboval. Všimněte si, není

to řečeno: vším, co Pavel chtěl. Ne, Bůh ho zahrnoval vším, co Pavel potřeboval! Jak často si myslíme, že to co, chceme, skutečně také potřebujeme. Je to pro nás takřka stejné slovo:

A. Stará se o nás podle svého bohatství

Jak se Bůh stará? Odpověď je v našem verši:

- *Fp 4:19 Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.*

Jaké je Boží bohatství? Co mu patří? A na co Bůh nemá nárok? Existuje něco takového? Vždyť On vše stvořil, jemu patří vše! Sám Bůh říká v Žalmu 50:

- *Ž 50:12 ... mně patří svět se vším, co je na něm.*

a v

- *Ž 74:12-17 Bůh je můj Král odedávna, on uprostřed země koná spásné činy. 13 Svou mocí jsi rozkymácel moře, drakům na vodách roztrátils hlavy, 14 rozdrtil jsi hlavy livjátana, dals ho sežrat hordě divé sběře, 15 rozpoltil jsi skálu, vytryskl pramen i potok, vysušil jsi mocné říční toky. 16 Tobě patří den, i noc je tvoje, tys upevnil světlo noci i slunce, 17 ty sám jsi vytyčil veškerá pomezí země, vytvořils léto i zimu.*
-
- *Ž 95:3-5 Hospodin je velký Bůh, je velký Král nad všemi bohy. 4 On má v svých rukou hlubiny země, temena hor patří jemu. 5 Jeho je moře, on sám je učinil, souš vytvořily jeho ruce.*

Bratři a sestry. My vidíme a rozumíme jen něčemu z Božího bohatství. Ale to, co nám Pán chce dát o sobě a o svém bohatství poznat, to nám zjevuje v Kristu Ježíši: Božím Synu, v jeho slávě.

B. V Kristu Ježíši

A to je víc než všechno stvoření. Vždyť Boží Syn Kristus je věčný Bůh. On byl ještě před tím, než bylo cokoliv stvořeno! V něm je ještě větší zjevení bohatství, které ukazuje, kdo je Bůh! Podívejte se na Ježíše: když chodil po této zemi, prokazoval se mocí, jakou neměl nikdy nikdo z lidí, když uzdravil od narození slepého nebo očistil malomocné. Podle toho měli židé poznat, že Ježíš je poslán od Boha Otce. Ale apoštol Pavel nás tu odkazuje ještě dál, abychom viděli více z Boží slávy: Kristus je nejen člověk, který dělal mocné činy,

znamení a zázraky. O velikosti jeho slávy, kterou neviděl nikdo z lidí, zjevuje více Písmo: ačkoliv Ježíš zjevoval svou slávu zde na zemi, ještě více je patrná na věčnosti. Písmo nám poodhaluje něco o věčném Božství Pána Ježíše!

- *Kol 1:15-19 On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, 16 neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi - svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti - a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho. 17 On předchází všechno, všechno v něm spočívá, 18 on jest hlavou těla - totiž církve. On je počátek, prvorozený z mrtvých - takže je to on, jenž má prvenství ve všem. 19 Plnost sama se rozhodla v něm přebývat,*

Z takového slavného bohatství Bůh dává svým dětem všechno, co potřebují. Tak ještě máš obavy o budoucnost? Ještě máš strach z toho, co se kolem děje? Přiznávám, že je to možné mít hrozný strach, i když víš o Bohu všechno to, co jsme si právě řekli. Otázka totiž je: znáš tohoto Boha, Boha zjeveného v Písmu, jako svého Spasitele? Už jsi se sklonil před Tím, který je dokonale svatý a který bude soudit každého podle jeho činů? Už jsi přiznala Bohu, že to, co si zasloužíš, je opravdu něco jiného, než po čem toužíš? Každé přestoupení zákona je následováno také odsouzením podle zákona a trestem podle zákona. Dobře víš, ve svém svědomí, že nejsi bez viny. A Písmo říká, co je trestem za hříchy:

- *Ř 6:23 Mzdou hříchu je smrt,!*
- *ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.*

Už jsi prosila Pána o odpuštění svých vin? Ano, Bůh odpouští každému, kdo ho prosí. Neboť za naše hříchy už spravedlivě potrestal někoho jiného. Svého vlastního Syna. Stejně svatého, věčného Syna, jako je Otec. Bůh sám v Kristu nesl viny hříšníka na kříž Golgoty, byl na něj vylit spravedlivý Boží hněv vůči hříchu a Ježíš zemřel. Už chápeš, že to byl trest určený každému, kdo hřeší, Už rozumíš, že to byl trest, který náležel tobě? Ano, zemřít musí každý člověk. Ale zde nemluvíme jen o tělesné smrti. Hřích odděluje od Boží lásky na věčnost! Hřích zabíjí v pekle! A tak zemřít v hříchu, zemřít bez Božího odpuštění, zemřít bez důvěry v Kristovu oběť, znamená zemřít na přesně takovou dobu, po kterou musí hříšník nést svou vinu: hřešit proti dokonale svatému Bohu znamená nést také důsledky po věčnost. Dokud nebude dostatečně zapláceno. A to je strašná věčnost. Čiň pokání ještě dnes! Dej se smířit s Bohem, dokud je čas.

- *Žd 3:15 Je řečeno: 'Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!'*

Věřte evangeliu, věřte Ježíši Kristu a On vám dá svobodu! Svobodu od hříchu i jeho mzdy. Dá vám věčný pokoj s Bohem, věčný život v Boží lásce. Pán Bůh se slavně staral o Pavla i ve vězení. Použil tu hroznou situaci k rozšíření evangelia po Římě a církve rostla. Bohu vzešla sláva. Pavel to věděl, znal svého Boha a držel se pevně jeho zaslíbení:

- *Ř 8:32 On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno?*

Pán Bůh se o své děti nádherně stará.

II. KŘESŤANOVA SLÁVA (V. 20-22)

A. Je v Bohu

- *20 Našemu Bohu a Otcí sláva na věky věků. Amen.*

Celý list plyne k závěru, který můžeme nazvat doxologií. Toto slovo z řečtiny nevyjadřuje nic jiného než spojení slov doxa – sláva a logos – slovo. Spějeme tedy s Pavlem k vyjádření slávy, která Bohu náleží. Pavel vzdává chválu, slávu Bohu.

- *Našemu Bohu a Otcí sláva na věky věků.*

Proč Otcí? Od něho pochází "každý nebeský i pozemský rod" (Ef 3:15). On je také Otcem všech lidí, ve smyslu stvoření, jak říká Pavel na Areopagu v Aténách nevěřícím Řekům:

- *Sk 17:26 On stvořil z jednoho člověka všechno lidstvo, aby přebývalo na povrchu země, určil pevná roční údobí i hranice lidských sídel.*

Ale zde je ještě více! Stal se tobě Bůh Otcem? Adoptoval tě ve své speciální lásce do své vlastní rodiny? Do rodiny zahrnující všechny Kristem vykoupené a obmyté Boží děti? Pak jsi to ty, kdo s Pavlem nyní radostně volá: Našemu Bohu a Otcí sláva na věky věků! Pak jsi to ty, kdo bude stát se zástupy stejně obmytých, kvůli Kristově spravedlnosti, ospravedlněných svatých a budeš chválit Boha u Jeho trůnu na věky věků! Nyní se Pavel obrací k filipským se

závěrečnými pozdravy. Tyto pozdravy odhalují něco o tom, jak se zjevuje Boží sláva v církvi.

B. Boží sláva se zjevuje v církvi (v. 21-22)

- *21 Pozdravujte všechny, kteří patří Kristu Ježíši. Pozdravují vás bratří, kteří jsou se mnou. 22 Pozdravují vás i ostatní bratří, zvláště ti, kteří jsou z císařského domu.*

Pozdravujte všechny, kteří patří Kristu Ježíši (v. 21)

V tomto duchu, s tímto vědomím, tímto způsobem, pozdravujte všechny, kteří patří Kristu Ježíši, píše Pavel. Vidíte, ačkoliv je ve vězení a mnoho spolupracovníků ho opustilo – vždyť nemá kromě Timotea, koho by poslal sloužit filipské církvi, přesto všechno není sám. V Kristu byl Pavel spojen s filipskými navždy. Kristova církev je jen jedna. Napříč staletími, napříč kontinenty, napříč národy, napříč místními viditelnými sbory, církev Kristova je jen jedna. Na nic jiném nezáleží, než na novém stvoření (Gal 6:15). Nové stvoření žije ve víře v Krista a pro Krista. Církev je jedno jediné tělo s mnoha končetinami, ale jednou jedinou hlavou – Kristem.

- *Ef 4:15-16 Budme pravdiví v lásce, ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava, 16 z něho roste celé tělo, pevně spojené klouby navzájem se podpírajícími, a buduje se v lásce podle toho, jak je každé části dáno.*

Proto nemůžeme ani my žít tak, jako by místní sbor, církev Kristova, bylo jediné místo, na kterém záleží. Bůh nás v Kristu spojil s dalšími křesťany i mimo náš duchovní domov. Nejsou to již cizí lidé. Byli obmyti stejnou krví Krista a připojeni ve stejné tělo Krista. A společně máme stejný cíl: přinést chválu Pánu. A to nejenom v církvi – věností Kristu, poznáváním pravdy Písma, uctíváním Pána v Duchu svatém. Máme společný cíl oslavit Pána také doma, v rodině. Ve své rodině, ať jsi kdokoliv – táta, máme, dítě, pokud patříš Kristu, jsi jeho vyslanec. Skrze tebe se bude šířit Pánova sláva i ve vaší rodině. Ať o tom přemýšlíš nebo ne. Náš společný cíl s dalšími církvemi, s dalšími křesťany, je oslavit Pána také ve škole nebo v práci, v našem městě nebo vesnici. To vše se dá shrnout: celý život křesťana bude oslavovat Boha. Neexistuje něco jako tajný křesťan, skrytý křesťan, nevěřící křesťan, tělesný křesťan. Tam, kde byl člověk usvědčen z hříchu nevěry Bohu, kde byl veden k pokání, kde začala rašit víra v Krista, zkrátka tam, kde pracuje Duch svatý,

bude nutně On v člověku a skrze život člověka přinášet slávu Bohu. Jestliže patříš Kristu – pak jsi živým svědectvím o Kristu. Jsi výkladní skříň světu, co znamená být křesťan. Pavel byl spojen vírou v Krista se všemi, kdo ve Filipis Kristu patří. Pokračuje dále v pozdravech:

Pozdravují vás bratří, kteří jsou se mnou.

Kdo to je? Ve verši 1:1 vidíme, že s Pavlem tu byl i Timoteus. Zřejmě jediný, který byl schopný a také ochotný jít s Epafroditem zpět do Filipis a pomoci tamní církvi – vyučováním, pastýřskou péčí. Tolik se toho změnilo od chvíle, kdy Pavel přišel do Říma. Podrobně je celý příběh popsán Lukášem ve Skutcích. Jak po mnohých peripetiích, včetně ztroskotání na ostrově Malta, dorazil Pavel z Cesareje do Říma, aby zde byl postaven k císařskému soudu, ke kterému se dovolal. Z 27. a 28. kapitoly Skutků víme, že s Pavlem byl tehdy také Lukáš, dále Aristarchos. Dále také Tychikos a Onezimos (Kol 4:7-9). Potom Marek, Barnabášův bratranec, Justus, Epafros a Démas. Během dvou let, které Pavel strávil v římském vězení, poslal své spolupracovníky postupně sloužit v dalších sborech, kde jich bylo potřeba: Tychika poslal do Efezu, Démas je opustil, Titus šel do Dalmácie. Lukáš zůstal, Timoteus nyní odchází. Pavel nemá kolem sebe mnoho blízkých přátel. Ale ti, kteří tu jsou, posílají své pozdravy filipským.

Pozdravují vás i ostatní bratří

- *22 Pozdravují vás i ostatní bratří, zvláště ti, kteří jsou z císařského domu.*

Ostatní bratři – snad ti, kteří žili v Římě a byli obráceni ať už před Pavlovým příchodem, nebo během jeho uvěznění. Mnoho jmen se dozvídáme v listu Římanům v 16. kapitole. Evangelium přišlo do Říma už před Pavlem, ale v tomto městě už také křesťané prožili pronásledování. Ať už za císaře Klaudia nebo později za Nera. Proto opustili Řím, aby se usadili v jiných částech římské říše. Někteří se pak do Říma vrátili, když pronásledování křesťanů polevilo. To byl také případ Prisky a Akvili, manželů o jejichž službě církvi ať v Římě, nebo v Efezu, Písmo krásně mluví a uvádí je jako příklad hodný následování v pohostinnosti a službě evangeliu. Byli zde také křesťané z císařského domu, kteří nyní pozdravují skrze Pavlův dopis filipské. Z císařského domu neznámá, že by to byla jen císařova rodina, ale šlo o služebníky, ať otroky nebo svobodné "zaměstnance" na císařském dvoře – ať v

domácích službách, v administrativě anebo to byli vojáci. Vojáci, kteří zde sloužili, patřili k vybrané skupině asi 10 000 vojáků tzv. praetoriánské gardy. Taková exkluzivní císařská jednotka. A někteří z nich také uvěřili Pánu. Právě z jejich řad byli vyčleněni někteří, kteří se střídali při střežení Pavla v jeho vězení. Takový voják byl s Pavlem spjat okovy. Trávil s ním tedy všechen čas. Sledoval Pavlovo jednání. Viděl, jak Pavel jedná s lidmi ve dne, viděl, jak se chová v noci, kdy ho nikdo jiný nevidí. Jistě slyšel z Pavlových úst jeho svědectví, jak se Pavel setkal s živým Ježíšem, a právě pro tuto víru ve z mrtvých vstalého Krista je nyní souzen.

Bratři a sestry, v daných podmínkách to byl nejlepší model učednictví! Voják trávil s Pavlem mnoho času: viděl, jak žije, jak žije s Bohem – v modlitbách, při čtení a studiu Písma, při evangelizaci nevěřících, při vyučování obrácených. To byl ten nejlepší učednický program pro nově obrácené vojáky, učedníky Ježíše Krista! A to vše ve vězení, a to vše pod hrozbou odsouzení k smrti. A to vše k Boží slávě!!!

Město Filipis bylo římskou kolonií a žili zde římsští občané (Sk 16). Bylo to město, kam se také uchýlovali vysloužilí římsští vojáci. Proto se zřejmě znali s některými obrácenými z pretoriánské gardy v Římě. Po lidsku beznadějnou situaci v životě Pavla si Pán použil ke své slávě. Skrze Pavlovu věrnou službu evangelium i zde v prostředí, kde lidé uctívali nejdůležitější modlu celé římské říše – císaře, jako by byl on bůh, zní skrze Pavla evangelium, lidé jsou zachráněni a jsou také věrní Kristu – i v takovém prostředí! Sami se stávají požehnáním druhým, když nyní posílají pozdravy filipským křesťanům. Jakou aplikaci z toho všeho můžeme vyvodit?

V situaci, kdy korona a boj s ní se stal téměř novým náboženstvím, které rozděluje lidi: buď jsi v tomto boji proti koruně s námi anebo máš nálepkou odpírač. Buď jsi s námi anebo tě donutíme, abys ses podrobil a uctíval s námi. V tomto prostředí nás, jeho církev, Pán povolává, abychom svědčili o pravém Bohu, který je soudce všech, neboť mu všichni patří. Vždyť nás stvořil a dává nám každý den, co potřebujeme k životu – dech i zaopatření. Neposlal nás, svou církev, abychom spokojeni žili sami pro sebe a spokojeně ve své sebestřednosti také zemřeli, ale povolal nás, abychom svítili jako hvězdy, které osvěcují svět (2:15) evangelium. Kdyby byl tento svět a lidé v něm v pořádku, neposlal by Bůh Otec svého jediného Syna. A neposlal by ani nás, abychom o Někém vydávali svědectví. nebyl by důvod. Ale svět hyne. Kristus přišel, aby zachránil hříšníky. A my, církev Kristova, to dosvědčujeme.

C. Požehnání církve (23)

Celá ta doxologie konce Pavlova listu Filipským, celé to provolání slávy Bohu je uzavřeno aplikací Boží slávy v životě křesťanů:

- *23 Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi.*

Představme si, jak Epafroditus přináší tento dopis radosti, povzbuzení a svědectví o Boží milosti a moci, do Filipis. Vkládá jej do rukou starších a diákonů (v.1) aby, jej četli ve shromáždění Božího lidu. Křesťané ve Filipis se právě sešli k uctívání Pána, ke společné bohoslužbě. Jsou shromážděni v jednom duchu víry v Syna Božího, Ježíše Krista, Spasitele světa a zvláště hříšníků, k nimž všichni patří. Tu celým shromážděním zní Pavlova závěrečná slova, slova Božího vyslance, apoštola.

- *Milost Pána Ježíše Krista buď s vámi.*

Zní slova apoštolovy modlitby. Kéž Boží nezasloužená milost, zjevená v Kristu Ježíši, v jeho díle kříže, v jeho smrti i zmrtvýchvstání, milost zjevená ve spáse, zaplavuje vašeho ducha. Jestliže i ty dnes přijímáš toto požehnání vírou, pak právě nyní je Bůh oslaven v tobě. Ve tvém srdci Duch svatý právě nyní oslavuje Otce. A nikdy už nepřestane. Tak podivuhodně Pán posiluje svoje kvůli Kristu drahé děti uprostřed soužení tohoto světa.

Jemu patří chvála na věky věků!